

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

יומא דף טז

רמב"ן פרשת חוקת במדבר יט, ב

אחריה. לשון רש"י מדברי רבותינו (תנחומא כאן). וכבר כתבתי בענין שעיר המשתלח (ויקרא טו ה) מה טעם לאומות שיהיו מונין אותנו בזאת יותר משאר הקרבנות שיכפרו, ויש מהם שיטהרו, כקרבנות הזב והיולדת, כי מפני היותה נעשית בחוץ יראה להם שהיא נזבחת לשעירים על פני השדה, והאמת שהיא להעביר רוח טומאה, ושריפתה כריח ניחוח בחוץ.

רמב"ן ויקרא טז, ח

ומפני זה אמרו רבותינו (ת"כ להלן יח ד): ואת חקותי, דברים שיצר הרע מקטרג בהם ואומות העולם משיבין עליהם, לבישת שעטנז ופרה אדומה ושעיר המשתלח. ולא מצאו בקרבנות תשובה לאומות העולם עלינו, כי הם על אישי ה', אבל בשעיר המשתלח ישיבו עלינו, כי יחשבו שאנו עושים כמעשיהם. וכן בפרה אדומה, מפני שהיא נעשית מחוץ למחנה, וענינה דומה לענין שעיר המשתלח להעביר רוח הטומאה, כענין שנאמר בעתיד (זכריה יג ב): את הנביאים ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ. ומזה תבין טעם כבוס בגדי המשלח את השעיר לעזאזל והשורף את הפרה, ומה שהזכירו רבותינו (זכחיס קד.) בכבוס הבגדים של פרים הנשרפים

בת עין לרבי אברהם דב מאבריטש האזינו-שבת תשובה

היינו להמשיך בחינת קדושה בחינת אלהות
אפילו בדברים גשמיים, הגם שזה הדבר
בעצמו הוא בחינת חוץ שהיא חיצונית
אעפ"כ מחמת כונתו ממשיך בהם בחינת
קדושה ומעלה אותם לשורשם העליון
שהוא פנימיות וחיות כל דבר הנמצא. והנה
פרה אדומה מרמז על עבדות ה' בחיצוניות,
שמעשיה בחוץ (זכחיס כ:) ומכוין ורואה פתחו
של היכל (יומא טז:), פירוש שגוף הדבר היא
חיצוניות רק שהעיקר הוא הכוונה שעל ידי
הכוונה מעלה אותם לשרשם, וזהו מכוון
ורואה פתחו של היכל, לכך במשכן עצמו